

socialistisk Arbejder, som har fortrædiget de andre Arbeidere. Jeg troede ikke, at en Minister, som beskæder en saa stor Post, vilde tage efter den Slags Rhyter uden først at undersøge, hvem det er, der fortrædiges, og hvad det er, de fortrædiges med. Det havde jeg ikke ventet. Vil man tage efter, hvad der staar i Bladene eller siges paa Møderne, eller hvad En eller Anden har Lyft til at bringe Meddelelse til Ministeren om, saa kan man faae Nok af Lytte efter. Jeg troede ikke, det var nok for en Minister til at handle, jeg troede, at en Minister først undersøgte Forholdene, forinden han begyndte at handle, saaledes havde jeg ventet en Ministers Fremfærd. Det er jo en bekjendt Sag, at mange af de Folk, som tjene Høire for nærværende Tid, ogsaa blandt Arbejdsstanden, have et Horn i Siden paa de socialistiske Arbeidere. Det veed man; de taale dem ikke. Det er ikke saa underligt, da en hel Del af dem ikke ere velsete af de socialistiske Arbeidere, idet de have krænket deres Foreningsret og paa mange Omraader stillet sig ubillige og ikke paa Arbejderorganisationens Side. Det er derfor ikke underligt, at de, der for nærværende Tid gaa og kalde sig Høirearbeidere, maasse uden at have en dybere Overbevisning, have Lyft til at bringe den Slags Udtalelser til Torvs og meddele Ministeren, at de ere blevne fortrædigede. Det er aldeles ikke mærkværdigt, men det burde være en Ministers Opgave, før han begyndte at handle, først og fremmest at kontrollere, at det forholder sig rigtigt og ikke gaa efter Løse Rhyter. Ministeren mente, at de, der havde sluttet sig til den socialistiske Retning og billige Socialismens Væresætninger, ikke kunde være i Militærtjeneste (Marineminstre- ren [Ravn]: Fast militær Tjeneste). Naar, fast Tjeneste, ja det Ord gik jeg glip af, thi ellers saa det galt ud baade for Krigs- og Marineministeren. Det er jeg overbevist om, thi de have Mange i Hær og Flaade, som slutte sig til disse Væresætninger, og der maa de dog bruge dem. De skulle ogsaa være deres Fædreland og Konge tro, naar de tjene Marineministeren og aftjene deres Værnepligt, hvad enten de ere Socialister eller ikke. Det Samme er Tilfældet med Krigsministeren. Han har selvfølgelig ogsaa en hel Del Socialister i sin Hær, de skulle ogsaa være Konge og Fædreland tro, og jeg kan ikke forstaa, at det forholder sig stort anderledes med de faste Arbeidere end med de Andre. Jeg tror ikke, det er saa farligt, selv om de ere Socialister. Jeg tror, de godt kunne tjene alligevel; der er ikke Noget i Veien. Den ærede Marineminister bemærkede ligeledes, at der ikke kunde være Med-

lemmer af Foreninger, hvis Bestyrelse gav Ordre til at holde op med at arbejde, naar de ikke ønskede, at der skulde arbejdes længere. Ja, det er et Bevis for, at han slet ikke er med paa de Omraader. Der findes ikke et eneste Sted i Landet, hvor der eksisterer en Bestyrelse, der kan tvinge sin Forenings Medlemmer til at holde op med at arbejde. Hvis Ministeren i alle Retninger tager ligesaa meget feil som i denne Retning, har han absolut taget feil. Nei, det er Medlemmerne selv, der afgjøre, om de skulle arbejde eller ikke, og ikke Bestyrelsen. Den kan fremkomme med Forslag, ligesom Ministrene kunne fremkomme med Forslag her i Thinget, og det er da Bestyrelsens Opgave og Pligt at høre sig for, hvad Medlemmerne beslutte. Jeg vilde ønske, at Ministrene vilde gjøre det Samme her. Saaledes forholder det sig paa dette Omraade, saa der har Ministeren meget taget feil. Foreningerne have Lov, hvorefter de rette sig, og hvis Medlemmerne blive enige om, at saadan og saadan bør de gaa frem, bliver det betragtet for ufammeratligt, hvis de ikke høre sig for den tagne Beslutning. Men hvis Noget af Marinens faste Arbeidere være Medlemmer af en Forening, der nedlagde Arbejdet, maatte de naturligvis — det kan jeg godt forstaa — enten gaa fra Marinens Arbejde eller ogsaa gaa ud af Foreningen. Det kan jeg indse, men det forbyder dem ikke at være Medlemmer af Foreningen. Der er ingen Bestyrelse her i Landet — det paastaar jeg bestemt — som har den despotiske Magt og Myndighed at kunne sige til sine Medlemmer: Du skulle holde op at arbejde. Det er Medlemmerne, der selv bestemme det, og ikke Bestyrelsen. Dermed tror jeg at have bevaret det Hovedsagelige af, hvad den ærede Marineminister fremkom med.

Jeg skal gjøre nogle ganske faa Bemærkninger til Krigsministeren. Der er jo ikke Meget at sige. Det Første, han mindede om, var dette, at det var rene Høflighedshensyn, der foraarjagede, at han vilde svare. Saa forstaa jeg ikke, at han har svaret, thi han er jo i sine Handlinger ikke altid saa høflig ligeoverfor dette Thing, saa naar det er Høflighedshensyn, det dreier sig om, kan jeg aldeles ikke forstaa, at han har svaret. Der er jo forøvrigt ikke Meget at sige til hans Svar, idet han jo fuldstændig sluttede sig til Marineministeren i sine Betragtninger af de socialistiske Foreninger, deres Tendents og Være. Men saa sagde den ærede Minister iøvrigt, at han var kjendt med, hvad der var foregaaet paa Laboratoriet og billigede det fuldstændigt. Det er selvfølgelig et Svar, som der ikke behøver at tales meget om. Jeg